COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.9.2021
COM(2021) 580 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind revizuirea cadrului prudențial al UE pentru asigurători și reasigurători în contextul redresării UE în urma pandemiei

1. DIRECTIVA SOLVABILITATE II ȘI CONTEXTUL REVIZUIRII ACESTEIA

Polițele de asigurare fac parte integrantă din viața de zi cu zi a cetățenilor europeni. Pentru multe activități sociale și economice, deținerea unei polițe de asigurare este necesară ca protecție împotriva riscurilor potențiale. Un contract de asigurare poate fi, de asemenea, un produs de economisire, care va determina bunăstarea pe termen lung a deținătorilor polițelor de asigurare, în timp ce asigurătorii canalizează aceste economii prin intermediul piețelor financiare către economia reală. Societățile de asigurare și reasigurare joacă, la rândul lor, un rol esențial în economia reală, deoarece acoperă riscuri pentru persoane fizice și întreprinderi în schimbul achitării unor prime. Prin colectarea primelor de la o multitudine de clienți și prin diversificarea în funcție de un număr mare de riscuri individuale, asigurările private oferă protecție la un preț accesibil pentru persoanele fizice și întreprinderi împotriva unor evenimente care ar putea fi devastatoare din punct de vedere financiar, contribuind astfel la reziliența economiilor și a societăților noastre.

Capacitatea de investiții a asigurătorilor este orientată către economia reală și contribuie la redresarea economică și la finanțarea pe termen lung a întreprinderilor europene, inclusiv a IMM-urilor, și a infrastructurii, care creează locuri de muncă și creștere economică în Uniune. Conform datelor furnizate de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA), în 2020, asigurătorii din UE au colectat prime în valoare de peste o mie de miliarde EUR și au suportat cheltuieli cu daunele în valoare de aproximativ 800 de miliarde EUR[1].

La sfârșitul anului 2020, în ansamblu, asigurătorii și reasigurătorii din UE rezervaseră peste 7 mii de miliarde EUR pentru a putea plăti daunele viitoare preconizate și dețineau active în valoare de peste 10 mii de miliarde EUR, acest sector fiind unul dintre cei mai mari investitori instituționali. Sectorul a rămas bine capitalizat în timpul pandemiei de COVID-19, cu un raport mediu între capitalul reglementat și cerințele de capital de 235 % la sfârșitul anului 2020, deși cu 7 puncte procentuale mai mic decât la sfârșitul anului 2019.

Având în vedere rolul esențial al asigurătorilor, reziliența lor financiară este de o importanță capitală. Cerințele prudențiale pentru acest sector sunt prevăzute în Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II)[2], care se aplică de la 1 ianuarie 2016. Principalele obiective ale Directivei Solvabilitate II sunt protejarea deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor și menținerea stabilității financiare.

În directivă i se conferă Comisiei mai multe mandate de revizuire a funcționării elementelor-cheie ale cerințelor prudențiale:

[1] Cifrele pentru prime și daune sunt prezentate înainte de deducerea reasigurării și în formă agregată pentru activitatea directă în UE-27.

[2] Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

– Comisia trebuie să evalueze funcționarea măsurilor care acoperă situația specială a asigurătorilor ce furnizează **garanții pe termen lung**, relevante pentru multe produse de asigurare de viață. Aceste „măsuri de garantare pe termen lung” vizează atenuarea impactului fluctuațiilor pe termen scurt ale pieței asupra pozițiilor de solvabilitate ale asigurătorilor. Ratele de solvabilitate mai stabile evită dezavantajele concurențiale nejustificate pentru modelele de afaceri bazate pe oferirea de garanții pe termen lung și, în cele din urmă, sporesc stabilitatea financiară.

– Comisia trebuie să revizuiască calculele privind **cerințele de capital**. Se preconizează că aceste calcule vor fi sensibile la riscurile la care sunt expuși asigurătorii și reasigurătorii, iar revizuirea vizează verificarea caracterului adecvat al acestei sensibilități la risc.

– Mandatul juridic acoperă normele referitoare la **gestionarea capitalului** în cadrul grupurilor de asigurare și de reasigurare.

– Comisia trebuie să evalueze oportunitatea alinierii în continuare a normelor de asigurare privind **gestionarea crizelor** și **sistemele de garantare a asigurărilor**.

Dincolo de mandatele legale, revizuirea reprezintă o ocazie de a reflecta în sens mai larg asupra lecțiilor învățate de la intrarea în vigoare a normelor.

Având în vedere volumul semnificativ de investiții gestionate de asigurători și reasigurători, revizuirea a evaluat, de asemenea, dacă acest sector ar putea contribui la realizarea priorităților politice ale UE – în special uniunea piețelor de capital[3] și obiectivele în materie de climă și de mediu din cadrul Pactului verde european[4].

De exemplu, obiectivele UE în materie de climă pentru 2030 vor necesita investiții anuale suplimentare în valoare de 350 de miliarde EUR doar pentru finanțarea tranziției din sectorul energetic. De asemenea, rolul investițiilor private a devenit și mai important, având în vedere necesitatea redresării economice în urma pandemiei de COVID-19. Deși sectorul asigurărilor poate contribui la acoperirea acestor nevoi de finanțare prin investiții private, acesta poate avea, de asemenea, un rol important în protejarea persoanelor fizice și a întreprinderilor împotriva riscurilor climatice și, prin urmare, poate ajuta societatea în care trăim să se adapteze la schimbările climatice, astfel cum se subliniază în strategia privind adaptarea la schimbările climatice[5].

Revizuirea a reprezentat o ocazie de a garanta că noul cadru de reglementare favorizează investițiile pe termen lung din partea sectorului asigurărilor.

În plus, părțile interesate sunt de acord că s-ar putea aduce îmbunătățiri principiului proporționalității consacrat în Directiva Solvabilitate II, și anume aplicarea normelor într-un

[3] Comunicarea Comisiei: O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune [COM(2020) 590].
[4] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Pactul verde european [COM(2019) 640 final].
[5] Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice [COM(2021) 82].

mod proporțional cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unui asigurător. Deși Directiva Solvabilitate II este percepută, în general, ca fiind de succes, este posibil ca alinierea mai strânsă a cerințelor prudențiale la cele mai recente practici de gestionare a riscurilor să fi generat o complexitate nejustificată pentru unele modele de afaceri.

În cele din urmă, spre deosebire de cadrul prudențial pentru instituțiile de credit, Directiva Solvabilitate II nu prevede actualmente instrumente macroprudențiale specifice pentru a aborda în mod explicit acumularea de riscuri sistemice și, până în prezent, pentru asigurătorii aflați în dificultate nu există niciun cadru comun specific care să vizeze pregătirea pentru situații de criză și soluționarea acestor crize, în interesul deținătorilor de polițe de asigurare și al publicului larg.

În acest context, prezenta revizuire urmărește:

- să ofere stimulente pentru ca asigurătorii să contribuie la **finanțarea durabilă pe termen lung** a economiei;
- să îmbunătățească **sensibilitatea la risc**;
- să atenueze **volatilitatea** excesivă **pe termen scurt** a pozițiilor de solvabilitate ale asigurătorilor;
- să îmbunătățească **proporționalitatea**;
- să îmbunătățească calitatea, coerența și coordonarea **supravegherii asigurărilor** în întreaga UE și să îmbunătățească protecția deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor, inclusiv atunci când asigurătorul lor intră în dificultate;
- să abordeze mai bine acumularea potențială de **riscuri sistemice** în sectorul asigurărilor;
- să îmbunătățească **gradul de pregătire pentru scenarii extreme**, care impun redresarea sau rezoluția unui asigurător sau reasigurător care intră în dificultate.

Pentru activitatea sa de revizuire, Comisia s-a putut baza pe contribuțiile părților interesate (prezentate în principal în cadrul consultării publice) și pe avizul EIOPA publicat la 17 decembrie 2020[6].

În ceea ce privește sustenabilitatea, Comisia a luat, de asemenea, în considerare un aviz separat al EIOPA, publicat în septembrie 2019[7]. În conformitate cu avizul respectiv, Comisia propune modificarea cerințelor de gestionare a riscurilor pentru asigurători și reasigurători prin adăugarea unei obligații de efectuare a unei analize pe termen lung a scenariilor privind schimbările climatice. Într-o etapă ulterioară, Comisia poate lua în considerare extinderea acestei cerințe la alte riscuri de mediu. Acest lucru va contribui la îndeplinirea obiectivului Pactului verde european care constă în gestionarea și integrarea riscurilor climatice în

[6] EIOPA: „Aviz privind revizuirea din 2020 a Directivei Solvabilitate II”, decembrie 2020 (EIOPA-BoS-20/749).
[7] EIOPA: „Aviz privind durabilitatea în cadrul Directivei Solvabilitate II”, septembrie 2019 (EIOPA-BoS-19/241).

sistemul financiar și în domeniile strategice de acțiune stabilite în Raportul pe 2021 de analiză prospectivă strategică[8]. În plus, se vor lansa lucrări suplimentare pentru a evalua caracterul adecvat al cerințelor de capital existente în temeiul Directivei Solvabilitate II pentru activele verzi.

În urma finalizării revizuirii, Comisia prezintă propuneri legislative de modificare a Directivei 2009/138/CE[9] și de creare a unui cadru UE pentru redresarea și rezoluția asigurătorilor și a reasigurătorilor[10]. Revizuirea Directivei Solvabilitate II este explicată în secțiunea următoare.

2. IMPLICAȚIILE REVIZUIRII DIRECTIVEI SOLVABILITATE II ȘI A ACTELOR DELEGATE CARE O COMPLETEAZĂ

Revizuirea urmărește să își atingă obiectivele multiple prin vizarea unor elemente specifice ale cadrului de reglementare:

- îmbunătățirea sensibilității la risc și o mai bună atenuare a volatilității nejustificate se vor realiza prin modificări ale măsurilor de **garantare pe termen lung** , astfel cum se explică, de asemenea, în secțiunea 4, în special prin extrapolarea ratei dobânzii fără risc și a primei de volatilitate care sunt utilizate în evaluarea datoriilor asociate contractelor de asigurare;
- o mai mare **proporționalitate** a normelor prudențiale va fi posibilă prin acordarea posibilității ca mai mulți asigurători mici să fie scutiți de normele înscrise în Directiva Solvabilitate II și prin crearea unui cadru mai adecvat pentru asigurătorii identificați drept asigurători cu profil de risc scăzut;
- o nuanțare a normelor privind **transparența** va fi realizată printr-o mai bună adaptare a informațiilor solicitate asigurătorilor la informațiile de care au nevoie beneficiarii, făcându-se distincția între informațiile pentru deținătorii de polițe și informațiile pentru analiști;
- îmbunătățirea calității **supravegherii** și uniformizarea la nivel superior a condițiilor de concurență echitabile vor fi realizate prin intermediul mai multor modificări, în special în ceea ce privește respectarea continuă a normelor prudențiale, activitățile transfrontaliere de asigurare și grupurile de asigurare;
- asigurarea unei mai bune gestionări și supravegheri a **riscurilor climatice și sistemice** va fi realizată prin introducerea unor noi cerințe legate de analiza scenariilor privind schimbările climatice pe termen lung.

[8] COM(2021) 750, a se vedea domeniul strategic de acțiune 6 („Construirea unor sisteme economice și financiare reziliente și adaptate exigențelor viitorului”).
[9] COM(2021) 581.
[10] COM(2021) 582.

Având în vedere legăturile strânse dintre Directiva Solvabilitate II și Regulamentul delegat (UE) 2015/35, pentru a atinge toate obiectivele revizuirii vor fi necesare modificări ale ambelor acte.

Directiva Solvabilitate II împuternicește Comisia să adopte anumite norme prin intermediul unor acte delegate. Într-o serie de domenii, Comisia propune ajustări ale acestor împuterniciri pentru a-și îndeplini mai bine obiectivele în cadrul prezentei revizuiri. În aceste cazuri, Comisia va trebui să aștepte finalizarea procesului legislativ înainte de a adopta modificările necesare la regulamentul delegat[11]. Prin urmare, pentru a asigura o punere în aplicare consecventă a revizuirii cadrului Solvabilitate II și având în vedere faptul că anumite subiecte sunt strâns legate, Comisia nu va introduce modificări la regulamentul delegat în această etapă.

Având în vedere importanța subiectelor care vor trebui modificate în regulamentul delegat, Comisia se angajează să colaboreze cu statele membre, cu Parlamentul European și cu alte părți interesate pentru a iniția, fără întârziere, discuții cu privire la posibilul conținut al acestor modificări. Aceste discuții vor avea loc în paralel cu procesul legislativ de modificare a Directivei Solvabilitate II. Comisia va convoca reuniuni ale Grupului de experți în materie de servicii bancare, plăți, asigurări și rezoluție.

3. REDRESARE ȘI REZOLUȚIE

Propunerea de redresare și rezoluție urmărește să asigure o mai bună pregătire a asigurătorilor și a autorităților relevante în situațiile de dificultate financiară semnificativă din sector, pentru a atenua consecințele acestora. De asemenea, propunerea va oferi autorităților naționale instrumentele necesare pentru ca deținătorii de polițe de asigurare să fie în continuare acoperiți de asigurare și pentru a proteja economia reală, stabilitatea financiară și contribuabilii printr-un proces de rezoluție ordonat pentru asigurătorii care intră în dificultate.

În pofida cadrului prudențial solid creat de Directiva Solvabilitate II, situațiile de dificultate financiară nu pot fi complet excluse. Intrarea dezordonată în dificultate a (re)asigurătorilor poate avea un impact semnificativ asupra deținătorilor de polițe de asigurare, a beneficiarilor, a părților prejudiciate sau a întreprinderilor afectate, în special atunci când serviciile de asigurare esențiale nu pot fi înlocuite într-un interval de timp rezonabil și la un cost rezonabil. Gestionarea unei cvasi-intrări în dificultate sau a intrării în dificultate a anumitor (re)asigurători, în special a marilor grupuri transfrontaliere, sau intrarea simultană în dificultate a mai multor (re)asigurători poate, de asemenea, să conducă la instabilitate financiară sau să amplifice acest fenomen.

Propunerea a fost elaborată în deplină concordanță cu Directiva Solvabilitate II și este proporțională cu particularitățile activităților de (re)asigurare. Aceasta va completa cadrul Solvabilitate II revizuit și va consolida încrederea în sectorul asigurărilor din UE, astfel încât acesta să își poată îndeplini pe deplin rolul în redresarea economică în urma crizei provocate

[11] Exemple de domenii enumerate în secțiunea 4 în care este necesară o coordonare a modificărilor aduse Directivei Solvabilitate II și regulamentului delegat: prima de volatilitate, prima de echilibrare și extrapolarea.

de pandemia de COVID-19, în conformitate cu obiectivele politice ale uniunii piețelor de capital și ale Pactului verde european.

4. VIITOARELE ACTE DELEGATE

Viitoarele modificări ale regulamentului delegat vor contribui în mod semnificativ la realizarea obiectivelor revizuirii Directivei Solvabilitate II. În ceea ce privește subiectele care fac obiectul revizuirii neabordate în această secțiune, Comisia intenționează să modifice regulamentul delegat în linii mari în conformitate cu avizul EIOPA.

Investiții în acțiuni

Intenția de a îmbunătăți finanțarea pe termen lung a economiei ca parte a revizuirii Directivei Solvabilitate II este menționată în noul plan privind uniunea piețelor de capital, adoptat la 24 septembrie 2020[12].

Mai precis, astfel cum s-a anunțat în plan, Comisia intenționează să evalueze caracterul adecvat al normelor prevăzute în Directiva Solvabilitate II în ceea ce privește criteriile pentru investițiile în acțiuni pe termen lung, calcularea marjei de risc și evaluarea obligațiilor asigurătorilor – atât pentru a evita comportamentele prociclice nejustificate, cât și pentru ca acestea să reflecte mai bine natura pe termen lung a activității de asigurare[13].

Comisia va lua în considerare revizuirea criteriilor de eligibilitate pentru clasa de active a investițiilor pe termen lung în acțiuni care au fost introduse prin Regulamentul delegat (UE) nr. 2019/981[14] (care a modificat Regulamentul delegat Solvabilitate II inițial).

În special, Comisia va lua în considerare simplificarea condițiilor în care investițiile în acțiuni, inclusiv prin intermediul fondurilor pentru infrastructură, vor fi tratate ca fiind „pe termen lung”. Acest lucru ar extinde domeniul de aplicare al acțiunilor care pot face obiectul factorului de risc mai favorabil de 22 % (în locul valorii de referință de 39 % pentru acțiunile cotate și de 49 % pentru acțiunile necotate).

În această etapă, este dificil de evaluat valoarea investițiilor în acțiuni care ar putea beneficia de tratamentul preferențial pentru investițiile pe termen lung pe baza unui set revizuit de criterii. În cazul unui scenariu prudent, presupunând că doar 15 % din acțiunile suplimentare s-ar califica drept acțiuni pe termen lung, reducerea cerințelor de capital pentru riscul de devalorizare a acțiunilor ar ajunge la aproximativ 10,5 miliarde EUR (o scădere de peste 6 %

[12] Comunicarea Comisiei: O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune [COM(2020)590].

[13] Obiectivele privind revizuirea Directivei Solvabilitate II stabilite în noul plan privind uniunea piețelor de capital sunt incluse în obiectivele „să ofere stimulente pentru ca asigurătorii să contribuie la finanțarea durabilă pe termen lung a economiei” și „să atenueze volatilitatea excesivă pe termen scurt a pozițiilor de solvabilitate ale asigurătorilor” menționate în secțiunea 2 din prezenta comunicare.

[14] Regulamentul delegat (UE) 2019/981 al Comisiei din 8 martie 2019 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/35 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (JO L 161, 18.6.2019, p. 1).

în comparație cu nivelurile actuale pentru asigurătorii care utilizează formula standard). Acești bani pot fi investiți mai departe în economie.

Prin urmare, prin facilitarea accesului la tratamentul preferențial pentru investițiile în acțiuni pe termen lung, revizuirea criteriilor de eligibilitate pentru clasa de active a investițiilor pe termen lung în acțiuni va ajuta asigurătorii să își intensifice contribuția la redresarea economică și la finanțarea pe termen lung a întreprinderilor europene, inclusiv a IMM-urilor, și a infrastructurii.

În același timp, Comisia consideră că acest cadru pentru investițiile în acțiuni pe termen lung ar trebui să rămână solid din punct de vedere prudențial, astfel încât revizuirea să nu afecteze protecția deținătorilor de polițe de asigurare și stabilitatea financiară, în conformitate cu noul Plan de acțiune pentru o uniune a piețelor de capital.

Marja de risc

Marja de risc face parte din valoarea datoriilor asociate contractelor de asigurare. Scopul său este să se asigure că estimarea lor este în conformitate cu ceea ce ar solicita o altă parte pentru a accepta datoriile respective în cadrul unui transfer în condiții de concurență deplină. Formula utilizată pentru calcularea marjei de risc indică o tendință, pentru activitățile de asigurare pe termen lung, de a produce valori mai volatile și mai mari decât cele preconizate a fi observate în tranzacțiile desfășurate în condiții de concurență deplină. EIOPA a propus modificarea formulei marjei de risc prin adăugarea a doi parametri suplimentari. În primul rând, EIOPA a luat în considerare un parametru „lambda” dependent de timp, care ar reduce singur valoarea și volatilitatea marjei de risc pentru tranzacțiile pe termen lung. Reducerea ar fi semnificativă în special pentru activitățile pe termen mai lung. În al doilea rând, EIOPA a avut în vedere un parametru minim care ar oferi o garanție și ar asigura faptul că marja de risc nu scade sub un anumit nivel în comparație cu calculul actual, în special în ceea ce privește marja de risc pentru activitățile pe termen deosebit de lung.

Comisia va lua în considerare posibilitatea de a valorifica abordarea lambda propusă de EIOPA, dar fără un prag minim, pentru a permite o atenuare mai eficace a volatilității decât în cadrul propunerii EIOPA.

De asemenea, Comisia va lua în considerare reducerea, de la 6 % la 5 %, a ratei costului capitalului utilizate în calculul marjei de risc în conformitate cu reducerea costului de capital pentru societățile de asigurare și reasigurare din ultimii ani.

În ansamblu, aceste modificări avute în vedere ar reduce dimensiunea marjei de risc cu peste 50 de miliarde EUR în întregul sector din UE, sporind capacitatea sectorului asigurărilor de a investi în întreprinderile din UE.

Prima de volatilitate

Multe societăți de asigurare sunt dispuse să păstreze o parte semnificativă din activele lor pe o perioadă lungă de timp. Cu toate acestea, atunci când li se calculează solvabilitatea, se iau în considerare fluctuațiile pe termen scurt ale valorii acestor active, în pofida faptului că societatea de asigurare ar putea fi în măsură să păstreze activele respective pe termen lung și, din acest motiv, este posibil ca între timp să nu înregistreze pierderi. Prima de volatilitate

urmărește să atenueze volatilitatea pe termen scurt a solvabilității asigurătorilor prin luarea în considerare a perspectivei pe termen lung a societății de asigurare. Aceasta reduce impactul modificărilor pe termen scurt ale marjelor de credit asupra estimării datoriilor asociate contractelor de asigurare, reducând astfel volatilitatea resurselor de capital.

Directiva propusă mărește procentul marjei de credit ajustate la risc care stă la baza primei de volatilitate. O primă de volatilitate mai mare, rezultată din această modificare propusă, poate compensa mai eficient fluctuațiile prețurilor activelor în estimarea datoriilor asociate contractelor de asigurare.

În același timp, experiența a arătat, de asemenea, că impactul primei de volatilitate asupra valorii datoriilor poate depăși variația prețurilor activelor. Această depășire a primei de volatilitate reduce în mod artificial rezervele tehnice ale asigurătorilor, astfel încât directiva propusă conține o garanție care abordează acest aspect.

Măsura de salvgardare ia forma unui element specific fiecărei întreprinderi în cadrul primei de volatilitate, care ar trebui specificat în actele delegate. Pentru a calcula acest element, Comisia va lua în considerare avizul EIOPA și, eventual, va modifica regulamentul delegat pentru a aborda depășirea cauzată de diferențele în ceea ce privește sensibilitatea la marja de credit a activelor și sensibilitatea datoriilor la rata dobânzii.

Prima de echilibrare

Comisia are în vedere, de asemenea, posibile modificări ale regulamentului delegat în conformitate cu avizul EIOPA în ceea ce privește normele privind beneficiile din diversificare și eligibilitatea activelor pentru prima de echilibrare.

În cazul în care societățile de asigurare păstrează obligațiuni sau alte active cu caracteristici similare până la scadență, modificările marjelor aferente activelor respective nu se vor concretiza în pierderi. Prima de echilibrare are scopul de a ține seama de faptul că societățile de asigurare sunt mai susceptibile să poată păstra activele până la scadență atunci când identifică portofolii de active și datorii cu fluxuri de trezorerie corelate („portofoliu aferent primei de echilibrare”) și gestionează astfel de portofolii separat de restul activității lor. Mai precis, prima de echilibrare compensează o parte din modificările legate de variația marjei ale valorii activelor din portofoliile aferente primei de echilibrare cu modificările valorii datoriilor din portofoliile respective. În acest scop, societățile de asigurare pot primi aprobarea să adauge prima de echilibrare la structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc pentru evaluarea datoriilor asociate contractelor de asigurare dintr-un portofoliu aferent primei de echilibrare.

Pentru a ține seama de probabilitatea scăzută ca toate riscurile să se materializeze în același timp și de faptul că pierderile din unele domenii pot fi compensate de câștigurile din alte domenii, cerințele de capital Solvabilitate II prevăd, în general, beneficii ale diversificării între diferite tipuri de riscuri. Din cauza gestionării separate a unui portofoliu aferent primei de echilibrare și a restului întreprinderii, normele actuale interzic recunoașterea beneficiilor din diversificare între cele două în calcularea cerințelor de capital cu ajutorul formulei standard. Cu toate acestea, EIOPA a constatat că, în practică, gestionarea separată nu împiedică în sine diversificarea, iar interzicerea generală a beneficiilor din diversificare în

calculul cu ajutorul formulei standard este posibil să fi condus la cerințe de capital nejustificat de ridicate pentru societățile care aplică prima de echilibrare. Prin urmare, Comisia va lua în considerare renunțarea la această interdicție generală în contextul portofoliilor aferente primei de echilibrare, astfel cum a recomandat EIOPA. Beneficiile suplimentare rezultate din diversificare pentru societățile care utilizează prima de echilibrare și calcularea cerințelor de capital cu ajutorul formulei standard ar reduce cerințele de capital ale acestora.

În plus, ar putea fi introduse măsuri de salvgardare pentru a se evita o reducere excesivă a primei de echilibrare în cazul în care portofoliul corespunzător conține active restructurate care depind de performanța activelor-suport.

Beneficii din diversificare

O altă modalitate de a sprijini furnizarea de finanțare pe termen lung de către societățile de asigurare și reasigurare este îmbunătățirea recunoașterii beneficiilor din diversificare între diferitele categorii de riscuri de piață prin intermediul parametrilor de corelație. Comisia va avea în vedere modificarea regulamentului delegat în conformitate cu avizul EIOPA privind stabilirea parametrului de corelație între riscul de marjă de credit și riscul de rată a dobânzii. Acest lucru va oferi mai multă certitudine decât normele actuale, în care parametrul de corelație depinde de expunerea societății fie unei creșteri, fie unei scăderi a ratei dobânzii. De asemenea, modificarea va conduce, în medie, la beneficii mai mari pentru diversificarea între aceste două riscuri.

Extrapolarea

Ratele dobânzilor reprezintă un factor important pentru sumele pe care societățile de asigurare și de reasigurare trebuie să le rezerve pentru cererile de despăgubire și beneficiile viitoare. Prin urmare, gestionarea ratelor dobânzii este esențială pentru activitatea de asigurare/reasigurare, iar normele prudențiale ar trebui să ofere stimulente adecvate în acest sens.

Societățile de asigurare și reasigurare au obligații care pot avea drept rezultat plata unor daune sau a unor beneficii într-un moment foarte îndepărtat în viitor. Acest aspect pe termen lung al activității de asigurare face necesară extrapolarea ratelor dobânzilor, deoarece ratele dobânzilor nu pot fi observate pe pieţele financiare decât până la anumite scadențe.

Având în vedere că asigurătorii se bazează în principal pe obligațiuni, împrumuturi sau investiții similare cu venit fix pentru a-și acoperi datoriile, este rezonabil să se determine punctul de plecare pentru extrapolare pe baza profunzimii pieţelor de obligațiuni. Cu toate acestea, informațiile privind ratele dobânzilor pe termen lung pot fi observate cu ajutorul altor instrumente financiare decât obligațiunile. Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a deținătorilor de polițe de asigurare, directiva propusă stabilește modificări ale principiilor de extrapolare a ratelor dobânzilor fără risc. Directiva propusă va împuternici Comisia să stabilească formula de extrapolare, astfel încât metoda de extrapolare să țină seama de informațiile privind ratele dobânzilor pe termen lung, atunci când acestea sunt disponibile, pentru a evita complăcerea și pentru a asigura stimulente adecvate.

În acest scop, Comisia va lua în considerare utilizarea formulei și a parametrilor propuși de EIOPA.

Având în vedere faptul că noua metodă de extrapolare va avea un impact semnificativ asupra resurselor de capital ale asigurătorilor de pe mai multe piețe, directiva propusă prevede o introducere treptată a metodei până la sfârșitul anului 2031, ceea ce este în concordanță cu durata dispozițiilor tranzitorii existente în Directiva Solvabilitate II. Introducerea treptată va evita perturbările, prin introducerea treptată a impactului noii metode de extrapolare.

Calcularea cerinței de capital pentru riscul de rată a dobânzii

Analizele recente au arătat că normele Solvabilitate II nu reflectă în mod adecvat riscurile legate de variațiile ratelor dobânzii atunci când ratele respective sunt scăzute sau chiar negative.

Prin urmare, cerința de capital pentru riscul de rată a dobânzii calculată cu ajutorul formulei standard ar trebui revizuită pentru a ține seama de experiența dobândită în ultimii ani într-un mediu caracterizat de rate scăzute ale dobânzii.

În plus, calculul cu ajutorul formulei standard ar trebui să fie, de asemenea, consecvent cu metodologia de stabilire a ratelor dobânzilor fără risc pentru evaluarea datoriilor, în special în ceea ce privește extrapolarea.

Prin urmare, Comisia va lua în considerare integrarea recomandării EIOPA privind calcularea cerinței de capital pentru riscul de rată a dobânzii cu ajutorul formulei standard, cu excepția unei ajustări pentru extrapolare în cazul ratelor dobânzii pe termen lung.

În acest scop, pentru fiecare monedă, ratele dobânzilor fără risc în perioade de criză pentru scadențe până la punctul de plecare al extrapolării de referință se vor calcula pe baza metodei și a parametrilor propuși de EIOPA[15] în avizul său. Ratele rămase ar putea fi extrapolate în același mod ca ratele fără risc din scenariul de referință, însă către o ultimă rată forward în perioade de criză[16].

În mod similar modificărilor aduse normelor de extrapolare, Comisia va lua în considerare introducerea treptată a modificărilor la calculul cu ajutorul formulei standard pentru riscul de rată a dobânzii pe o perioadă de cinci ani de la adoptarea modificărilor propuse de EIOPA în avizul său.

Recunoașterea suplimentară a tehnicilor de minimizare a riscului în cadrul formulei standard

Comisia va lua în considerare extinderea recunoașterii, în cadrul formulei standard, a formelor inovatoare de partajare neproporțională a pierderilor între asigurători și reasigurătorii acestora, în conformitate cu avizul EIOPA. În acest context, introducerea unor garanții specifice ar contribui la excluderea posibilelor cazuri de subestimare a riscurilor.

[15] În avizul său către Comisie, EIOPA a recomandat revizuirea calibrării riscului de rată a dobânzii în formula standard și a propus o nouă metodologie (și anume „metoda tranziției relative") pentru a reflecta mai bine șocurile ratei dobânzii într-un mediu cu rate scăzute ale dobânzii.

[16] În conformitate cu orizontul de timp de un an pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate și cu metodologia de stabilire și actualizare a ultimei rate forward, Comisia va lua în considerare calcularea ultimei rate forward astfel încât aceasta să fie cu 15 puncte de bază mai mică sau – după caz – mai mare decât ultima rată forward „normală" în scenariul „corespunzător perioadei de criză".

Efectul garanțiilor sau al reasigurărilor compatibile cu ajutoarele de stat

Comisia va lua în considerare, de asemenea, posibilitatea de clarifica recunoașterea efectului de minimizare a riscurilor generat de garanțiile sau de reasigurările furnizate de statele membre, în conformitate cu normele UE privind ajutoarele de stat, în contextul subscrierii de asigurări și al riscurilor de piață.

De exemplu, mai multe state membre au furnizat astfel de scheme în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19[17], pentru a se asigura că asigurătorii de credite sunt în măsură să ofere în continuare protecție întreprinderilor, în pofida circumstanțelor economice excepționale.

Credite ipotecare

În cele din urmă, sunt necesare eforturi suplimentare pentru evaluarea riscurilor legate de creditele ipotecare acordate de asigurători, pentru a se evita orice risc de arbitraj de reglementare transsectorial. În acest context, Comisia va avea în vedere modificarea actelor delegate pentru a alinia mai bine calibrarea riscului de contrapartidă pentru creditele ipotecare calculat cu ajutorul formulei standard cu cadrul riscului de credit pentru sectorul bancar.

5. ACTIVITĂȚI ÎN CURS ÎN AFARA REVIZUIRII DIRECTIVEI SOLVABILITATE II

Dincolo de activitatea de revizuire descrisă în secțiunile anterioare, Comisia a evaluat argumentele în favoarea unei posibile alinieri a normelor privind sistemele de garantare a asigurărilor și a monitorizat rolul asigurărilor în contextul întreruperii activității pe timp de pandemie. Comisia va continua această activitate în vederea prezentării unor eventuale inițiative viitoare.

5.1. Sistemele de garantare a asigurărilor

Sistemele de garantare a asigurărilor (SGA) utilizează contribuțiile percepute de sectorul asigurărilor pentru a oferi protecție de ultimă instanță deținătorilor de polițe, beneficiarilor și părților prejudiciate atunci când asigurătorii acestora nu își pot îndeplini angajamentele contractuale în cazul intrării în dificultate.

În prezent, nu există un cadru armonizat pentru aceste sisteme în UE[18]. Majoritatea statelor membre au instituit unul sau mai multe sisteme, adesea ca răspuns la situațiile din trecut în

[17] Belgia (cazul privind ajutorul de stat SA.57188, astfel cum a fost modificat prin SA.58045, SA.59113 și SA.60548), Danemarca (SA.57112, astfel cum a fost modificat prin SA.59637), Franța (SA.56903, astfel cum a fost modificat prin SA.59571, SA.63316 și SA.57607), Germania (SA.56941, astfel cum a fost modificat prin SA.60071), Italia (SA.57937, astfel cum a fost modificat prin SA.59681), Lituania (SA.58540), Luxemburg (SA.57708, astfel cum a fost modificat prin SA.59682), Țările de Jos (SA.57095, astfel cum a fost modificat prin SA.60287), Polonia (SA.59800), Portugalia (SA.58082), România (SA.58531) și Spania (SA.58458, astfel cum a fost modificat prin SA.63690) au adoptat toate măsuri de sprijinire a furnizării de asigurări de credit în timpul crizei provocate de COVID-19.

[18] În iunie 2021, colegiuitorii au convenit asupra unei revizuiri a Directivei privind asigurarea auto (2009/103/CE), prin care statele membre sunt obligate să desemneze un organism administrativ care să despăgubească victimele accidentelor asigurate de o întreprindere insolvabilă. Prezentul text legislativ nu este afectat de decizia de a amâna activitatea privind SGA.

care asigurătorii au intrat în dificultate, dar acestea diferă în ceea ce privește domeniul de aplicare, caracteristicile și modelul. În avizul său privind revizuirea din 2020 a cadrului Solvabilitate II, EIOPA a recomandat alinierea sistemelor naționale de garantare la nivelul UE, pe baza unui set de principii minime.

Crearea unor mecanisme de siguranță coerente de ultimă instanță ar putea promova încrederea în piața unică a asigurărilor.

Cu toate acestea, introducerea unui cadru comun minim pentru aceste sisteme în Europa ar putea genera costuri importante de punere în aplicare pentru asigurători, în special pentru statele membre care nu dispun în prezent de un astfel de sistem sau în care sistemele existente ar trebui modificate pentru a se conforma noului cadru.

Comisia a evaluat toate aceste impacturi în cadrul revizuirii Directivei Solvabilitate II[19] și consideră că, având în vedere incertitudinile economice create de pandemia de COVID-19, precum și necesitatea de a ne concentra asupra redresării economice, în acest moment nu este adecvată luarea unor măsuri de aliniere a normelor privind sistemele de garantare a asigurărilor.

Cu toate acestea, întrucât o astfel de acțiune ar constitui o îmbunătățire majoră a protecției deținătorilor de polițe de asigurare din întreaga UE, Comisia se angajează să reevalueze oportunitatea și calendarul alinierii în viitor.

5.2. Rolul asigurărilor în timpul pandemiilor și al altor evenimente perturbatoare la scară largă

Pandemia de COVID-19 a evidențiat unele aspecte legate de rolul pe care asigurătorii și reasigurătorii îl pot juca în ceea ce privește protecția împotriva consecințelor evenimentelor sistemice care perturbă economia, în special atunci când guvernele decid să întrerupă activitatea publică și cea a întreprinderilor private.

Această experiență ar trebui să permită tragerea de învățăminte și identificarea unor modalități de a pregăti mai bine societatea pentru viitoarele evenimente perturbatoare pe scară largă.

Pandemia a evidențiat necesitatea unor informații mai clare și mai simple privind condițiile de acoperire a asigurării și garanțiile oferite consumatorilor, în special în ceea ce privește întreruperea activității economice și asigurările de călătorie, precum și necesitatea de a verifica în permanență dacă produsele de asigurare corespund nevoilor consumatorilor. Din acest motiv, Comisia intenționează să colaboreze îndeaproape cu EIOPA pentru a intensifica supravegherea produselor de asigurare și pentru a analiza care sunt nevoile și așteptările consumatorilor în contextul post-pandemie.

Pe termen lung, Comisia va analiza viabilitatea modalităților potențiale de îmbunătățire atât a gradului de pregătire, cât și a rezilienței noastre la pandemii și evenimente similare, inclusiv prin utilizarea capacităților de analiză prospectivă. În acest scop, Comisia poartă discuții cu toate părțile interesate pentru a explora mecanisme și stimulente pentru îmbunătățirea gradului

[19] SWD(2021) 260.

de sensibilizare și de acoperire a riscurilor legate de pandemie în contractele de asigurare, inclusiv a riscurilor de „întrerupere a activității fără daune”, precum și pentru îmbunătățirea rezilienței economiei la diverse evenimente de mare amploare.

Aceasta este o dezbatere complexă care necesită o evaluare a posibilității de asigurare a diferitelor tipuri de riscuri sistemice. De asemenea, Comisia trebuie să ia în considerare mai multe provocări, inclusiv o evaluare a disponibilității resurselor financiare în mediul post-pandemie și în contextul general al fazei de redresare, pentru a îmbunătăți reziliența la viitoarele evenimente incerte.

Acest lucru necesită, de asemenea, evaluarea capacității sectorului asigurărilor de a furniza o asigurare sporită împotriva riscurilor legate de pandemie și de a înțelege mai bine, inclusiv pe baza capacităților de analiză prospectivă, nevoile întreprinderilor (de diferite dimensiuni) în materie de produse de asigurare în mediul post-pandemie.

EIOPA a dobândit expertiză relevantă în acest domeniu și a inițiat deja activități de explorare pentru a evalua opțiunile și măsurile privind posibilitatea de asigurare a pierderilor cauzate de pandemie, inclusiv mecanisme de prevenire a riscului de pandemie și forme de asigurare pentru riscurile de întrerupere a activității pe timp de pandemie.

Comisia va continua să colaboreze îndeaproape cu EIOPA și cu toate părțile interesate relevante cu privire la o parte din elementele referitoare la asigurarea pentru întreruperea activității pe timp de pandemie menționate mai sus.

Pe lângă experiența din timpul pandemiei de COVID-19, inundațiile și incendiile din Europa din lunile de vară ale anului 2021 au demonstrat, încă o dată, impactul în curs de intensificare al crizei climatice și au subliniat importanța sensibilizării cu privire la beneficiile **asigurării împotriva riscurilor climatice**. Asigurătorii au plătit compensații considerabile, dar daunele totale pentru proprietari au fost mult mai mari, multe proprietăți nefiind asigurate împotriva daunelor suferite.

Acoperirea prin asigurare a riscurilor climatice variază de la un stat membru la altul, iar compensația medie oferită de asigurare pentru pierderile cauzate de riscurile climatice este de cel mult 5 % în unele părți ale Europei. Schimbările climatice pot agrava problema din cauza unor pericole suplimentare, cum ar fi penuria sezonieră severă de apă.

Pentru a analiza problemele și a intensifica eforturile de reducere a decalajului în materie de protecție climatică, Comisia va institui, până în 2022, un dialog privind reziliența la schimbările climatice, care va reuni asigurători, reasigurători, autorități publice și alte părți interesate relevante.

6. CONCLUZII

În concluzie, sectorul asigurărilor și reasigurărilor joacă un rol esențial în realizarea mai multor obiective cu prioritate ridicată ale UE. Revizuirea Directivei Solvabilitate II este esențială în acest sens, deoarece îmbunătățește reziliența și eficiența sectorului, sporind totodată capacitatea sa de investiții.

Prin urmare, Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să avanseze rapid în ceea ce privește negocierile interinstituționale referitoare la modificările aduse Directivei 2009/138/CE și crearea unui cadru de rezoluție pentru asigurători.